

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORĪALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 15 (2710)
22. gads

Otrdien,
1962. gadā 19. jūnijā

Maksā
2 kap.

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes

AICINĀJUMS

KOLHOZNIEKIEM UN KOLHOZNIECĒM, PADOMJU SAIMNIECĪBU STRĀDNIEKIEM UN STRĀDNIECĒM, KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU VADĪTĀJIEM, ZINĀTNIEKIEM UN LAUKSAIMNIECĪBAS SPECIĀLISTIEM, KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALŽU DARBINIEKIEM, PARTIJAS UN KOMJAUNATNES ORGANIZĀCIJĀM, KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU KOMUNISTIEM UN KOMJAUNIEŠIEM, VISIEM LAUKU DARBAĻAUDĪM

Dārgie biedri!

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome nesēn pieņēma lēmumu par gaļas un sviesta iepirkuma cenu paaugstināšanu. Šis svarīgais pasākums tika veikts lauksaimniecības produktu ražošanas straujas palielināšanas interesēs. Partija un valdība bija pārliecinātas, ka strādnieku šķira, kolhozu zemniecība, padomju inteliģence saprātīgi šā lēmuma lielo nepieciešamību un piekritis tam. Tā arī darijusi mūsu zemes darbaļaudis. Atbalstīdami PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes lēmumu, padomju cilvēki izteica cerību, ka kolhoznieki un padomju saimniecību strādnieki ar tautas atbalstu prātīgi pilnīgāk izmantot savas iespējas un krasi palielinās gaļas un piena ražošanu, lai tādējādi būtu iespējams pilnīgi apmierināt iedzīvotāju vajadzības pēc šiem produktiem.

Liellopu, cūku, aitū un putnu gaļas iepirkuma cenu paaugstināšana caurmērā par 35 procentiem papildus dos kolhoziem virs to ienākumiem vairāk nekā 1 miljardu rubļu jaunajā naudā jeb pāri par 10 miljardiem rubļu vecajā naudā. Tas, dārgie biedri, ir liels atbalsts kolhozu iekārtai. Lai labāk varētu aptvert, ko šis skaitlis nozīmē, var atgādināt, ka 1953. gadā kolhozu ienākumi no visām lauksaimniecības nozarēm bija mazāki par 50 miljardiem rubļu. Bet tagad ar gaļas iepirkuma cenu paaugstināšanu vien kolhozi saņems vairāk nekā 10 miljardus rubļu.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome atzīst par nepieciešamu uzsvērt, ka gaļas un sviesta iepirkuma cenu paaugstināšana ir tikai daļa no tās materiālās palīdzības, kas tiek sniegta kolhoziem un padomju saimniecībām.

Padomju lauku darbaļaudis labi zina, ka lauksaimniecības attīstīšanai partija un visa padomju tauta veltī neatslābstošu uzmanību. Palielināti zināmi budžeta asīgnējumi, turklāt vēl kolhozi iegūst ievērojamus papildlīdzekļus sakarā ar mašīnu un citu ražošanai nepieciešamo preču cenu pazemināšanu.

Pagājušajā gadā tika pazeminātas lauksaimniecības mašīnu, rezerves daļu un degvielas cenas un noteikti ienākumu nodokļa atvieglojumi. Tas dod kolhoziem 900 miljonus rubļu ietaupījuma gadā. Šā gada sākumā Padomju valdība pieņēma lēmumu pazemināt kolhoziem būvmateriālu, metāla un metālizstrādājumu cenas, ar ko tie ietaupa 250 miljonus rubļu gadā. Turklāt padomju saimniecības saņēmušas papildasīgnējumus lopkopības ēku kapitālceltņiem 210 miljonu rubļu apmērā. Tātad ar minēto materiālu cenu pazemināšanu un papildasīgnējumiem lopkopības vajadzībām lauksaimniecība saņem virs plānā paredzētajiem līdzekļiem 1 miljardu 360 miljonus rubļu (13

miljardus 600 miljonus rubļu vecajā naudā).

Apstākļos, kad mūsu zeme realizē gigantisku komunistiskās celtniecības programmu, nostiprina aizsardzību, nebija viegli papildus atrast lauksaimniecībai miljardiem rubļu. Taču mūsu valsts, partija, mūsu tauta atrada iespēju iegūt šos līdzekļus. Strādnieki, kalpotāji, padomju inteliģence deva daļu naudas pat no sava ģimenes budžeta, lai palielinātu palīdzību lauksaimniecībai, nodrošinātu labākus apstākļus fermu celtniecībai un mehanizācijai, stabilas lopbarības bāzes izveidošanai, palielinātu lopkopības darbinieku materiālo ienācību, kas galu galā sekmēs gaļas, piena un citu lauksaimniecības produktu ražošanas strauju palielināšanos. Palīdzība, ko valsts, visa mūsu tauta sniedz lauksaimniecībai, ir jūtama, taustāma, un tā dos reālus augļus.

Taču būtu ļoti nepareizi uzskatīt, ka tagad, kad paaugstinātas gaļas iepirkuma cenas un pazeminātas mašīnu, degvielas un rezerves daļu cenas, lopkopība uzreiz kļūs rentabla un viss bez sevišķām pūlēm strauji ies kaļņup. Atklāti jā saka, ka starp lauksaimniecības darbiniekiem ir daudz tādu cilvēku, kas kolhozu ekonomikas uzplaukumu, produktu ražošanas palielināšanos saista tikai ar iepirkuma cenām. Protams, iepirkuma cenu līmenim ir liela loma ražošanas materiālajā stimulēšanā. Taču palauties tikai uz augstām iepirkuma cenām nozīmē aizmirst citus izšķirošus ražošanas faktorus, izlaist no acīm lauksaimniecības attīstības perspektīvas.

Šāds noskaņojums var stipri kaitēt kolhoziem, kavēt to neatliekamo uzdevumu atrisināšanu, ko partija izvirzījusi lauksaimniecībā.

To nedrīkst pieļaut. Tauta to nesaprātis, ja kolhozi un padomju saimniecības neprātīgi izmantot sniegto palīdzību, ja tie ātri neliks lietā lopkopības produktu ražošanas palielināšanas rezerves.

Tāpēc partijas Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome nolēmusi griezties pie kolhozniekiem un padomju saimniecību strādniekiem, mehanizatoriem, speciālistiem un zinātniekiem, komunistiem un komjauniešiem, visiem lauku darbaļaudīm un valstīdīgi parunāt par visneatliekamākajiem lopkopības tālāka kāpinājuma jautājumiem.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome vispirms atzīst par nepieciešamu, lai katra kolhoza un padomju saimniecības vadītāji, visi darbaļaudis izstrādātu konkrētu plānu gaļas, piena un citu lopkopības produktu ražošanas palielināšanai, ievērojot tagad radītās jaunās iespējas.

Šā plāna pamatā jāliek uzdevums sasniegt pirmo robežlīniju

gaļas, ražošanā, saražot 75 centnerus gaļas uz 100 hektāriem aramzemes un 16 centnerus uz 100 hektāriem citas izmantojamās zemes. Bet tām saimniecībām, kas jau sasniegušas šo līmeni, jāiet tālāk, uz otro un trešo posmu — jārāž 100 un 150 centneri gaļas uz 100 hektāriem aramzemes.

Ko nozīmē izstrādāt konkrētu gaļas ražošanas palielināšanas plānu? Tas nozīmē, ka kolhozu un padomju saimniecību vadītājiem, ražošanas pārvalžu darbiniekiem kopā ar kolhozniekiem un padomju saimniecību strādniekiem rūpīgi jāiepazīstas ar saimniecības iespējām, jāparedz, kas darāms jūlijā, augustā un turpmākajos šā gada mēnešos, kas jāveic 1963. gadā. Jāaprēķina, kad tiks sasniegt pirmā robežlīnija gaļas ražošanā, tas ir, tiks ražoti 75 centneri uz 100 hektāriem aramzemes un 16 centneri uz 100 hektāriem citas izmantojamās zemes, kāds ir maksimālais lopu skaits, ko var nobarot šogad un nākamgad, cik daudz un kādas lopbarības šim nolūkam vajadzīgs, jānosaka, kas konkrēti ir atbildīgi par lopbarības ražošanu.

Lauksaimniecības darbiniekiem stingri jāatceras, ka aprēķini lopkopībā var būt reāli tikai tad, ja katram kolhozam un padomju saimniecībai būs papildināmā lopbarības.

Lēta lopbarība un darbietilpīgo procesu mehanizācija lopkopībā ir pamats liela daudzuma lētas gaļas un piena iegūšanai. Tikai tad, ja ir pietiekami daudz lopbarības, var panākt gaļas un piena pašizmaksas pazemināšanos, paplašināt to ražošanu, palielināt kolhozu un kolhoznieku ienākumus. Kolhozniekiem un padomju saimniecību darbiniekiem jāsaprot, ka gadījumā, ja viņu ražoto lopkopības produktu pašizmaksa joprojām paliks pašreizējā līmenī, pat visaugstākās iepirkuma cenas nedos vajadzīgo efektu. Jāņem vērā, ka lopkopība dažos kolhozos pašlaik ir tik zemā līmenī un darba un lopbarības patēriņš gaļas ražošanā tik liels, ka to nekompensē arī jaunās iepirkuma cenas.

Jājautā, kur tad meklējama izēja? Lai to rastu, jāiet tikai viens ceļš — uz darba ražīguma celšanu kolhozos un padomju saimniecībās, uz lētas lopbarības iegūšanu un fermu mehanizāciju.

Tieši tādu ceļu iet labākās saimniecības. Tagadējās iepirkuma cenas dod kolhoziem plašas iespējas iegūt no lopkopības lielus ienākumus. Protams, jo zemāka būs gaļas un piena pašizmaksa, jo lielāku efektu dos jaunās iepirkuma cenas.

Tāpēc partijas Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome, piezīdīdnie jums, lauku darbaļaudīm, saka: iepirkuma cenu paaugstināšana ne vien nepadara mazāk aktuālu cīņu par lopkopības produkcijas pašizmaksas pazemināšanu, bet gan, gluži otrādi, izvirza uzdevumu samazināt darba un li-

LOPBARĪBAS SAGĀDE SĀKUSIES!

Vālos smaržo vitamīnsiens

Kalna ciema kolhoza «Vienība» ceturtnajā brigādē, ko vada Miķelis Astahovskis, tarkšņ plaujmašina. Labākajos āboliņa laukos sākusies vitamīnsiena plauja. Vālos žūst

jau pirmie četri hektāri augstvērtīgās lopbarības. Pēc īslaicīgas žāvēšanas to sazārdos.

Mūsu korespondentu punkts
Kalna ciemā

Pirmais plāvums zārdos

15. jūnijā vitamīnsiena plauju uzsāka kolhoza «Rīts» Antona Kuriševa vadītās piektās brigādes laukkopji. Pašlaik saimniecībā no-plauts vairāk nekā trīs hektāri āboliņa. Rīt pirmo vitamīnsienu sazārdos.

Mūsu avīzes Līvānu korespondentu punkts

Ganības izmantojam maksimāli

Lai ganības pareizi izmantotu, nepieciešama aploku sistēma. To atzinuši arī kolhoza «Vienība» ļaudis. Šinī gadā pie vairākām govju novietnēm — «Bercieši», «Indrāni», «Ziedi» un «Riekstnieki» ierīkoti aploki. To lielums atstāts, vadoties no lopu skaita fermā, lai uz katru ganību hektāru neiznāktu liela slo-dze. Pavisam šogad iežogoti 90 hektāri ganību, sadalot tās aplokos. Ganību iežogojumā centīgi strādāja Roberts Karpovičs, Jānis Raubiška, Jānis Planis, Alfreds Rinkins, Osvalds Strads, Jānis Kalnbērziņš un citi. Materiālus pieveda bb. Līngis un Lazdāns. Visas ganību platības saņēma minerālmēslojumā hlorkāliju un superfosfātu. Dots arī slāpekļa mēslojums. Pūles nav bijušas veltas. Tagad zāle aug spāri. Dienas izslaukums cēlies krietni vien, salīdzinot ar jūnija mēnesi pērn.

P. SVOKS

Par aktuāliem jautājumiem

Stingru kontroli tīrumos un darbnīcās

Lauku tehnikas Jēkabpils nodaļas mehanizatori nestrīdās, kad runa ir par to, ka ātri un augstā kvalitātē jāremontē traktori, lauksaimniecības mašīnas. Divaini arī būtu, ja kāds no šīs iestādes viriem bilstu kaut ko citu. Runas ir vienas, bet ar darbiem dažkārt mē/z būt citādāk. Nelaime tā, ka šajā atstarpē var iegāzties un izplēnēt ļabi nodomi un plāni. Bet ļausim runāt faktiem, šoreiz gan vienam, bet visai raksturīgam, kas pāvedina tieši uz tamlīdzīgām skumjām pārdomām.

Aizpagājušajā nedēļā Lauku tehnika atsūtīja Suvorova kolhozam talkā traktoru. Uzaris dažus hektārus, traktorists b. Zeiba paziņoja, ka traktors nekustas no vietas... Signālam par dīkstāvi Lauku tehnika atsauca ātri—kolhoza ieradās ceļojošā darbnīca. Atbrauca un aizbrauca, bet traktors atkal stāvēja. Nākošā diena atkal sākās ar telefona sarunām un beidzās ar ceļojošās darbnīcas atkārtotu un nesekmīgu braucienu uz kolhozu. Pēc tam, kad bija salabots sūknis, no ierindas izgāja sajūgs!

Par traktora remontu gan bija interesējies inženieris b. Mikjānis, brauca speciāli uz kolhozu, bet tikai pēc trim dienām to izdevās nostādīt uz vāgas. Lūk, tāda neizricība neliecina par kvalitatīvu darbu un ātru palīdzību kolhozu tehnikas remontēšanā. Te varētu atgādināt arī to, ka kolhozā «Lidums» viens no Lauku tehnikas apvienības at-sūtītiem traktoriem b. Ušackis braukāja uz Līvāniem šurp un turp, līdz pamēnot pa alus kannai. Iecirkņa vadītājs b. Līnušs gan apgalvo, ka viņš rīkošoties enerģiski, bet pats acīm redzami līdz šim ne visai bieži bija kontrolējis traktoriem darbu.

Labā griba un apņēmšanās kvalitatīvi apkalpot kolhozus strādājošos traktorus daudz ko nozīmē, bet vajadzīga vēl stingra kontrole tīrumos un pašu māju darbnīcās.

(Turpinājums 3 lpp.)

PARTIJAS DZIVE

Partija aicina —
mēs atsaucamies

Partijas XXII kongresa lēmumi un partijas jaunā Programma palīdz mums visiem labāk un skaidrāk saskatīt tos kalngalus, kurus ieraudzīt sapņoja daudzas kvēlas sirdis no vecās paaudzes. Tālais pašizliedzīgās cīņas mērķis — komunisms nu ir saskatāms un aptverams. Skaidrs ir kļuvis ne tikai virziens — skaidrs jau pats tuvākais ceļš uz to. Mums jāuzceļ jaunās dzīves materiālie pamati, jāizveido jaunas, komunistiskas sabiedriskās attiecības, jāizaudzina cilvēki, kas būtu cienīgi dzīvot komunismā.

Un mūsu socialistiskās zemes krietnie, varonīgie ļaudis atbild partijai ar vēl neredzētu aktivitāti, sajūsmu un iniciatīvu tiešajā un sabiedriskajā darbā. Visās tautsaimniecības nozarēs aug un veidojas dažādas sabiedriskās organizācijas. Tur savā brīvajā laikā strādā tie, kas nežēlo spēkus un zināšanas, negaida atlīdzību. Tie cīnās par visas sabiedrības labklājību.

Plaviņu pilsētā uz sabiedriskiem pamatiem darbojas sieviešu padome, pensionāru padome un citas organizācijas. Šā gada februārī nodibināts sabiedriskais partijas politiskās izglītības kabinets. Tajā darbojas vecie boļševiki, skolotāji, kultūras darbinieki un prāvs pulciņš aktivistu. Viņi palīdz propagandistiem un politisko pulciņu, skolu un semināru klausītājiem apgūt un prasmīgi pielietot dzīvē un darbā marksisma-lenīnisma teoriju, agitatoriem un lektoriem — populāri un idejiski pareizi izskaidrot plašām darbaļaužu masām partijas un valdības politiku, jaunākos sasniegumus tehnikā, zinātnē un mākslā. Kabinets visdažādākajās formās popularizēs pirmindnieku pieredzi rūpniecības uzņēmumos un visplašākās darbaļaužu masas ieinteresēs lielāku sabiedrisku pasākumu veikšanai sabiedriskā kārtā.

Lielas pieredzes mums šai darbā vēl nav. Tas, ko esam darījuši, ir mūsu pirmie soļi. To pareizību un trūkumus mēs kritiski vērtējam savās kabineta sēdēs. Kabineta darbs ir sadalīts 4 sektoros. Sektorus vada kabineta locekļi. Agitācijas un propagandas sektoru vada I. vidusskolas direktors b. Stars. Sis sektors veica lielu darbu PSRS Augstākās Padomes vēlēšanu sagatavošanā un to laikā. Pašlaik kabineta locekļi organizē izskaidrošanas darbu par PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumu par lopkopības produktu iepirkuma cenu paaugstināšanu. Sis sektors ir sarīkojis vairākus referātus un pārrunas par ateisma un citiem jautājumiem.

Partijas izglītības sektora dalībnieki sistemātiski apmeklēja politpulciņu un semināru nodarbības, palīdzēja propagandistiem ar metodiskiem un tematiskiem padomiem. Partijas izglītības tikla pulciņi Plaviņās mācību gadu pabeidza organizēti un ar daudz labākām sekmēm nekā agrāk.

Ļoti plašs un vispusīgs kabineta kultūras sektora darbs. Sākumā mums radās vairākas neveiksmes: nebijām izraudzījuši piemērotus cilvēkus. Kļūdu izlabojām. Par sektora vadītāju iecēlām II vidusskolas mācību daļas vadītāju b. Dubkeviču un par viņas vietnieci — kultūras nama mākslinieciskās daļas vadītāju b. Stērštiņu. Darbs uzreiz uzlabojās. Kādu laiku kinočetrī «Daugava» valdīja nekārtība. Daudzus trūkumus novērsām uz vietas, bet pārējos izskatīja pilsētas izpildu komitejas partijas pirmorganizācijas biroja sēdē, piedaloties rajona kultūras nodaļas atbildīgajiem darbiniekiem.

Kabineta kultūras sektora locekļi dedzīgi atsaucās uz partijas rajona komitejas biroja lēmumu par «Rajonu pilsētu labiekārtošanas uzlabošanu». Kabineta locekļi paplašinātā sēdē nolēma organizēt iedzīvotājus atpūtas parka izveidošanā bijušā zviedru cietokšņa «Skanstis» teritorijā. Kabineta aktivists inženieris J. Ozoliņš bez atalojuma uzņēmās izgatavot parka izbūves plāna projektu. Kad projekts bija izgatavots, pieņemts, ar attiecīgām iestādēm saskaņots, notika pilsētas

iedzīvotāju pirmā sabiedriskā talka. Tas bija 31. maijā. Skolu, iestāžu, uzņēmumu un organizāciju kolektīvi silti atsaucās uz mūsu aicinājumu. Vairāk nekā 200 cilvēku ieradās triju upju laukumā — «Skanstēs» un ielika mūžam paliekošus pamatus Draudzības parka izbūvē. Darbs turpinās.

Rūpnieciskās ražošanas pirmindnieku pieredzes apmaiņas sektors, kuru vada nerūdas izrakteņu kombināta direktors b. Sizovs, kas ir aizrautīgs kinoamatieris, uzņēmis filmu par to, kā nerūdas izrakteņu kombināts izcīnīja komunistiskā darba uzņēmuma nosaukumu. Drīz šo filmu demonstrēs. Noorganizēta arī pirmindnieku pieredzes apmaiņa starp nerūdas izrakteņu kombināta un Plaviņu kaļķakmens karjera strādnieku un inženiertehnisko darbinieku kolektīviem Bebrulejā. Tā notiks ekskursija, ražošanas novatoru apspriežu veidā. Turpmāk šāda veida pirmindnieku pieredzes apmaiņu organizēs arī starp pārējiem pilsētas uzņēmumiem.

Ar politiskās izglītības kabineta atvēršanu mūsu pilsētā kļuva it kā siltāk. It kā nokrita barjera, kas bija izaugusi starp atsevišķām partijas organizācijām un ražošanas kolektīviem pēc Plaviņu rajona likvidēšanas. It kā vecu draugu no jauna satikuši, 30. maija vakarā jutās pirmās komunistiskās talkas dalībnieki. Te, kur savus ūdeņus savieno trīs upes — topošā parkā, satikās visi pilsētas kolektīvu ļaudis un kopējiem spēkiem uzsāka celt un veidot krāšņu atpūtas vietu sev un tiem, kas dzīvos komunismā.

Pēc mūsu domām, partijas politiskās izglītības kabineta jānoorganizē visās rajona pilsētās un strādnieku ciematos, kur pastāv vairākas partijas pirmorganizācijas. Tie kļūs par komunistu kaujas štābu, sava veida partijas kolektīvu organizatoriem. Visur ir vajadzīgi centri, kas apvieno un diendienā stiprina partijas pirmorganizāciju avangarda lomu, kas apkopo, audzina, vada darbaļaužu radošos spēkus un iniciatīvu, kas māca dzīvot un strādāt komunistiski.

L. BRASLIŅA,
Plaviņu sabiedriskā partijas
politiskās izglītības
kabineta vadītāja

Kolhoza ekonomikas
uzplaukuma avots

1960. gada rudenī apvienojās četri kolhozi «Draudzība», «Oktobris», «Visdarbis», Zdanova. Jaunās socialistiskās lielsaimniecības priekšrocības izpaudās daudzās virzienos. Tās rīcībā tagad bija liels tehnikas parks, daudz darba spēka, vairākkārtīgi palielinājās nedalāmā fonda līdzekļi. Tagad saimniecības valde varēja iegādāties jebkuru nepieciešamo mašīnu bez līdzekļu samazināšanas citās nozarēs, racionāli ar pilnu slodzi to izmantot. Kā zināms, jaunā un visjaunākā tehnika palīdz atrisināt ražošanas mehānizācijas, darba ražīguma celšanas problēmas.

1960. gada rudenī kolhoza nedalāmā fondā ieskaitījām 146.488 rubļus, 1961. gadā — 156.336. Šīs summas bija pietiekamas, lai valde varētu realizēt iecerētos pasākumus ražošanas mehānizācijā, celtniecībā un citās nozarēs.

Kolhozā plašā apjomā veikta meliorācija, tomēr vēl darba daudz. Eksploataācijas kārtībā jāuztur lielie novadgrāvji, valējo grāvju tīkls, jārok jauni. Tāpēc valde nopirka ekskavatoru. Šāda mašīna lielā saimniecībā atmaksājas. To izmantojam gan meliorācijas darbos, gan grants iekraušanai ceļu būvniecībai

un citur. Ar nelielu darba spēka pārtēriņu iztirījam aizsērējušos grāvjus, izvedām simtiem kubikmetru grants uz ceļiem un pie būvobjektiem.

Kolhoza fermās plašā mērogā izvērsās slaukšanas mehānizācija un ūdens piegāde. Slaukšanas aparātu kompleksus uzstādījām Oktobra, Visdarbu, Iždēļu un Zvejnieku novietnēs pavisam 426 govīm. Mehānizētu ūdens piegādi ierīkoja Audžu un Voicēnu liellopu novietnēs, bet Bungātāju cūku novietnē — mehānizētu barības sagatavošanu, kā arī kūts apsildīšanu. Šie pasākumi atviegloja lopkopju darbu, varējām samazināt slaucēju skaitu, ražot lētāku pienu un gaļu.

Saimniecībā pašlaik daudz un dažāda tehnika. Tās skaits nemitīgi palielināsies. Lai visu to uzturētu un savlaicīgi izremontētu, nepieciešamas labas remontdarbnīcas. Valdes rīcībā tagad pietiekoši daudz līdzekļu un tāpēc isā laikā varējām pārbūvēt un pielāgot lauksaimniecības tehnikas remontēšanai bijušās rūpkombināta mehāniskās darbnīcas.

Līcās summas izlietojam celtniecībai. Pašlaik beidz pārbūvēt bijušo Nerētas dzelzceļa stacijas ēku. Tai

uzbūvēts otrais stāvs. Šeit piemērotās telpās būs kantoris ar atsevišķiem kabinetiem grāmatvežiem, speciālistiem, priekšsēdētājam un citiem. Celtniecības stadijā ir kolhoza ēdnīca. Par pašizmaksas ceļiem šeit katrs arteļa biedrs varēs saņemt siltas pusdienas.

Sinī gadā atskaitījumi nedalāmā fondā kolhozā «Draudzība» palielināsies līdz 176.012 rubļiem. Ievērojamu daļu šo līdzekļu izmantos kapitālajai celtniecībai. Paredzēts uzcelt divas jaunas dzīvokļu ēkas ar četriem dzīvokļiem katru, jaunu novietni 3000 cūkām. Tāni visi darba procesi būs mehānizēti un barokļus kops tikai divi lopkopji. Lielas summas nedalāmā fonda līdzekļu izlietošim jaunu traktoru, automašīnu, piekabes inventāra iegādei un citiem pasākumiem.

Atskaitījumu palielināšana nedalāmā fondā ir katras saimniecības ekonomikas uzplaukuma avots. Sevišķi spilgti to var redzēt lielās saimniecībās. Pati dzīve, lauksaimnieciskā lielražošana izvirza prasību palielināt atskaitījumus nedalāmā fondā un izveidot lielas saimniecības, kur šīs priekšrocības sevišķi redzamas. Par to var pārliecināties no mūsu kolhoza pieredzes.

Pirms apvienošanas viena no saimniecībām, kas tagad ietilpst mūsu lielajā kolhozā, — «Oktobris» ekonomiskajā ziņā bija viduvēja. 1959. gadā nedalāmā fondā šeit atskaitīja 24.255 rubļus, 1960. gadā — 31.432. Kolhoza valdes rīcībā, kā redzams, nebija lielas summas kapitālieguldījumiem. Dažkārt bija rūpīgi jāpārdomā un jāapsver, iegādāties tehniku vai izvērst celtniecību. Vajadzīga bija kā viena, tā otra. Pie tam ne vienmēr jauno tehniku nelielās saimniecības ietvaros varēja efektīvi ar pilnu jaudu izmantot. Piemēram, valde nekad nevarētu atļauties ekskavatora iegādi. Un, ja to arī nopirktu, ar pilnu slodzi reti varētu izmantot.

Pavisam cita aina lielā saimniecībā. Mūsu piemērs, mūsu pieredze liek secināt, ka šodienas tehnikai daudzu kolhozu lauki par šauriem, rociņa par mazu, lai to iegādātos. Par šo jautājumu nopietni jāpārdomā nelielo kolhozu biedri, to valdēm.

J. BALTMANIS,
kolhoza «Draudzība»
grāmatvedis

Krustpils dzelzceļnieki ir ļaudis, kuras ar cieņu un pateicību min ne tikai vilcienu pasažieri, bet arī šefības — Kārļa Marksa lauksaimniecības arteļa biedri. Pāris nedēļas gandrīz ik dienas 50—60 cilvēku dienā centīgi ravēja cukurbietes.

Viņu rēķinā — 10 hektāri tiro sējumu. Pirmreizējā iridnāšana jau pabeigta gandrīz visā platībā. Attēlā redzat čaklos talciniekus, strādājot cukurbietes tīrumā.

R. BELOUSOVAS foto

KO LAUKIEM DOD
JAUNĀS CENAS

Istenojot Komunistiskās partijas jauno Programmu, partija un valdība nemitīgi rūpējas par lauksaimniecības ekonomikas nostiprināšanu. Pazeminātās cenas lauksaimnieciskajā ražošanā nepieciešamajiem rūpniecības ražojumiem, tiek paaugstinātas lauksaimniecības produktu iepirkuma un sagādes cenas.

Ar PSRS Valdības lēmumu no 1961. līdz 1965. gadam tiek samazinātas ienākuma nodokļa likmes. Tā rezultātā kolhozu reālie ieņēmumi mūsu republikā pieaugs par 10 miljoniem rubļu gadā. Ir pazeminātas rezerves daļu, automašīnu, traktoru un benzīna cenas, kas saimniecībām ļauj ietaupīt ik gadus vairākus miljonus rubļu.

Ar šā gada 1. martu kolhoziem ievērojami pazeminātas metāla, koksnes un citu celtniecībā nepieciešamo materiālu cenas, kā rezultātā kolhozi iegūst ap 2,3 miljonus rubļu lielu ietaupījumu. Jau pirms vairākiem mēnešiem tika pieņemts PSRS valdības lēmums, ar kuru pieņem un olām vasaras periodā saglabātas ievērojami augstākās zie- mas perioda cenas. Piemēram, par tonnu piena tagad maksā nevis 120 rubļus, bet gan 141 rubli. Olu cena II un III ceturksnī paaugstināta par 23 procentiem. Cenu paaugstināšanas rezultātā kolhozi gadā papildus iegūs 7 miljonus rubļu.

Ar šā gada 1. jūniju noteiktas ievērojami augstākas cenas valstij pārdodamiem liellopiem, cūkām un putniem, kā arī sviestam un saldam krējumam. Liellopiem un putniem cenas paaugstinātas aptuveni par 35 procentiem. Spēka cūkām cenas palielinātas par 37 procentiem, gaļas cūkām — par 22 procentiem un bekonom — par 8 procentiem. Gaļas cenu paaugstināšanas rezultātā kolhozi gadā papildus iegūs turpat 12 miljonus rubļu.

Tādējādi, pārdodot valstij lopkopības produktus par jaunajām cenām, kolhozi gadā papildus saņems ap 18 miljonus rubļu. Tā ir ļoti liela summa, kas pārsniedz 10 procentus no kolhozu 1961. gada ienākumiem. Pērn par šādu summu republikas kolhozi iegādājās tehniku, kā arī sedza meliorācijas darbu izmaksas. 18 miljonus rubļu kolhozi pērn ieskaitīja nedalāmajos fondos ražošanas paplašināšanai. Gūtāis papildus ienākums dos iespēju daļu līdzekļu izmantot paplašinātai at- ražošanai, bet otru daļu darba samaksai un citiem nolūkiem.

1961. gadā republikas kolhoziem liellopu un putnu gaļas ražošana sagādāja zaudējumus, tas ir, šo produktu pašizmaksa bija augstāka par vidējo realizācijas cenu. Turpretim jaunās cenas nodrošina augstu rentabilitātes procentu. Liellopu un cūkas gaļas ražošanā ienākumi būs ap 1,3 reizes lielāki par izdevumiem, bet piena, olu un vistas gaļas ražošanā ienākumi turpat pusotras reizes pārsniegs produktu pašizmaksu.

Ar valdības lēmumu noteikts, ka padomju saimniecībās audzētajiem liellopiem, cūkām, trušiņiem un putniem cenas būs par 10 procentiem zemākas nekā kolhoziem noteiktās jaunās cenas. Tas nozīmē, ka cenas ievērojami celsies valsts sagādē nododamajiem dzīvniekiem: liellopiem un putniem apmēram par 20 procentiem, cūkām aptuveni par 12 procentiem. Republikas padomju saimniecības par gaļas produkciju, kopā ņemot, papildus gadā ieņems apmēram 4,2 miljonus rubļu, kas ir 8 procenti no lopkopības kopējiem ieņēmumiem. Tas ievērojami cels padomju saimniecību ienesīgumu.

Tādā pašā mērā kā kolhozniekiem produktu cenas palielinātas arī produkcijai, ko valstij pārdod iedzīvotāji. Aprēķinos par pamatu ņemot līdzšinējo produkcijas apjomu, iedzīvotāji no palīgsaimniecībām varēs papildus ieņemt ap 8 miljonus rubļu gadā. Šīs saimniecības tagad ir materiāli ieinteresētas arvien lielāku produkcijas daļu pārdot valstij. Tā rezultātā palielināsies lopkopības produktu sagādes apjoms un uzlabosies pilsētu iedzīvotāju apgāde ar šiem produktiem, pieaugs lauku iedzīvotāju ieņēmumi. Aprēķināts, ka republikas kolhozu reālie ienākumi sakarā ar cenu izmaiņām palielināsies vairāk nekā par 10 procentiem.

Sie iepriekšējie aprēķini izdarīti, galvenokārt balstoties uz 1961. gada produkcijas apjomu. Palielinoties produkcijas apjomam, vēl straujāk pieaugs ieņēmumi no lopkopības produkcijas, celsies lauku darbaļaužu materiālā labklājība. Piemēram, Rēzeknes rajona kolhoznieki šogad var cerēt, ka kolhozu ienākumi no lopkopības produktu realizācijas pieaugs vairāk nekā pusotras reizes, turpretim Valmieras rajonā rezultāti ir citādi. Tur šā gada 5 mēnešos salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir samazinājusies kā piena, tā arī gaļas ražošana. Ja šo produktu ražošanā netiks panākts krass lūzums, tad var gadīties, ka kolhozi šogad par pienu un gaļu ieņems mazāk nekā pērn, kaut arī cenas šiem produktiem ir ievērojami paaugstinātas. Tagad, kad radi visi ekonomiskie priekšnoteikumi lauksaimnieciskās ražošanas kāpināšanai, darba rezultāti atkarīgi no prasmīgas darba organizācijas, no milzīgo iespēju pareizas un racionālas izmantošanas.

H. ZILE,

Latvijas PSR Centrālās statistikas pārvaldes priekšnieka vietnieks

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes

AICINĀJUMS

KOLHOZNIEKIEM UN KOLHOZNIECĒM, PADOMJU SAIMNIECĪBU STRĀDNIEKIEM UN STRĀDNIECĒM, KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU VADĪTĀJIEM, ZINĀTNIEKIEM UN LAUKSAIMNIECĪBAS SPECIĀLISTIEM, KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALŽU DARBINIEKIEM, PARTIJAS UN KOMJAUNATNES ORGANIZĀCIJĀM, KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU KOMUNISTIEM UN KOMJAUNIEŠIEM, VISIEM LAUKU DARBAĻAUDĪM

(Turpinājums no 1. lpp.)

kolhozs ražos 91 centneru gaļas uz 100 hektāriem aramzemes un 19 centneru uz 100 hektāriem citas izmantojamās zemes. Ik uz 100 hektāriem zemes pagājušajā gadā sarāžoti 527 centneri piena. Sogad kolhozs sarāžos 575 centnerus piena uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

Sie panākumi gūti vispirms tāpēc, ka kolhozs, sākot kukurūzu, cukurbietes un citas vērtīgas kultūras, iegūst papildinām lopbarības. Sogad kolhozs 20 procentu aramzemes apsējis ar kukurūzu, audzē cukurbietes lopbarībai 248 hektāru platībā, burkānus 60 hektāru platībā un lopbarības pupas 256 hektāru platībā. Zirņi artili aizņem 322 hektārus. Kolhoznieki cinās, lai kukurūzas zaļās masas un vālišu raža būtu 700 centneru no hektāra, cukurbietes — 350 centneru, burkānu — 270 centneru un lopbarības pupu — 24 centneri graudu no hektāra. Tas dos iespēju no katra ar lopbarības kultūrām apsētā hektāra iegūt vismaz 9 līdz 9,5 tūkstošus lopbarības vienību.

Mums darbs jāorganizē tā, lai katrā kolhozā un padomju saimniecībā aprēķinātu, cik lopbarības vienību saimniecība iegūst no hektāra aramzemes, kura kultūra dod visvairāk lopbarības uz ieguldīto darbu. Tikai šāda pieeja dod iespēju pienācīgi novērtēt, kāda nozīme ir kukurūzai, cukurbietēm, zirņiem un citām vērtīgākajām kultūrām, kas ir īsta bagātība kolhoziem un padomju saimniecībām.

Sopavasaru lauku darbaļaudis labi pastrādājis. Realizējami PSKP CK marta Plēnuma lēmumus, daudz kolhozi un padomju saimniecības revidējuši sējumu platību struktūru, neatlaidīgi likvidē zālauku sistēmas sekas.

Kukurūzu šogad mūsu zemē audzē pāri par 34 miljonu hektāru platībā — par 10,7 miljoniem hektāru vairāk nekā pērn. 8 miljonu 590 tūkstošu hektāru platībā kukurūzu audzē graudu iegūšanai. Lopbarībai iesēti 2 miljoni 680 tūkstoš hektāru cukurbietes — 2,2 reizes vairāk nekā 1961. gadā. Ar zirņiem — 4,5 miljoni hektāru un ar pupām — vairāk nekā 700 tūkstoš hektāru.

Tas, protams, ir labi. Taču pati par sevi sējumu platību paplašināšana vēl nenozīmē, ka atrisināts uzdevums sagādāt pietiekamu daudzumu lopbarības. Var iesēt daudz kukurūzas, taču, ja tās raža būs 100 līdz 120 centneru zaļās masas no hektāra, kā tas iepriekšējos gados bija vairākos apgabalos, tad nevar cerēt uz lopbarības pārpilnību. Tāpēc izaudzēt augstas kukurūzas zaļās masas un vālišu, cukurbietes, burkānu, zirņu un lopbarības pupu ražas pašlaik ir viens no vissvarīgākajiem uzdevumiem katrā kolhozā un padomju saimniecībā. Partijas organizācijām, saimniecību vadītājiem un speciālistiem labi jāpastrādā ar cilvēkiem, lai visi kolhoznieki un kolhoznieces, visi padomju saimniecību strādnieki un strādnieces saprastu, ka straujā lopkopības kāpinājums ir atkarīgs vispirms no labības ražošanas palielināšanas, augstu kukurūzas, cukurbietes, pākšaugu un citu kultūru ražu iegūšanas.

Lauksaimniecības darbinieku zonālajās apspriedēs tika minēti aprēķini par to, cik lopbarības vajadzīgs, lai sasniegtu nospraustās robežlīnijas lopkopības produktu ražošanā. Tagad aprēķini par lopbarības ražošanas palielināšanu praktiski jāizpilda katrā saimniecībā.

Lielākajā daļā mūsu zemes rajonu apstākļi augstu kukurūzas, cukurbietes un citu kultūru ražu iegūšanai solās būt labvēlīgi. Labi strādājot, var ne vien apmierināt lopu vajadzības pēc barības ziemā,

bet arī izveidot lopbarības krājumu vismaz pusotram gadam.

Lai izaudzētu augstu ražu, neatlaidīgi un spriīgi jāstrādā, labi jāorganizē sējumu, pirmām kārtām kukurūzas un cukurbietes kopšana. Jālikvidē personiskās atbildības trūkums šajā ļoti svarīgajā kolhozu un padomju saimniecību ražošanas sektorā. Katram kukurūzas un cukurbietes hektāram vajadzīgs gādīgs saimnieks. Visus šo vērtīgo kultūru sējumus ir svarīgi nodot mehanizatoru pārziņā, rūpīgi organizēt sējumu rindstarpu apstrādāšanu.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome ieteic kolhoziem un padomju saimniecībām izstrādāt darba papildsamaksas sistēmu par šo kultūru augstu ražu iegūšanu. Ja kolhoziem un padomju saimniecībām būs pietiekami daudz kukurūzas skābarības un cukurbietes, tie varēs likt lietā lopkopības produkcijas ražošanas palielināšanas plašās rezerves. Partijas Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome uzskata par nepieciešamu pievērst lauku komunistu un komjauniešu, visu kolhoznieku un padomju saimniecību strādnieku uzmanību šim iespējam.

Vispirms neatlaidīgi jāattīsta cukkopība. Čukās ir ātraudzīgi dzīvnieki. Ļoti ātri var iegūt nobarošanai vajadzīgo sivēnu skaitu. Ukrainas, Baltkrievijas, Baltijas republiku, Ziemeļkaukāza rajonu, Centrālās mežzemes un Centrālās apgabala, Sibīrijas un citu Krievijas Federācijas rajonu kolhoziem un padomju saimniecībām ir liela pieredze cukkopībā. Šo rajonu darbaļaužu goda pienākums ir cīnīties par to, lai nobarotu un pārdotu valstij vismaz vienu 100 kilogramu smagu cūku uz vienu diviem hektāriem aramzemes.

Labākās saimniecības sekmīgi veic šo uzdevumu. Kijevas apgabala Grebenku rajona kolhozi, piemēram, šogad trīskāršos cūkgaļas ražošanu. Gada laikā tie nobaros 28.000 cūku — vienu cūku uz katru aramzemes hektāru. Cūkgaļas ražošanā uz 100 hektāriem aramzemes rajona kolhozos sasniegs 67,8 centnerus kautsvāra.

Svarīga gaļas ražošanas palielināšanas rezerve ir intensīva liellopu nobarošana, kā arī plašāka putnkopības attīstīšana. Visās mūsu zemes joslās ir labvēlīgi apstākļi un iespējas šo augsti produktīvo saimniecības nozaru attīstīšanai.

Krievijas Federācijas nemelnzemes joslas, Ukrainas meža stepes un mežaines, Baltkrievijas PSR un Baltijas republiku kolhozos un padomju saimniecībās ir labvēlīgi dabas un saimnieciskie apstākļi augsti produktīvu gaļas un vilnas aitu, kā arī Romanovas aitu audzēšanai. Taču pēdējos gados tiek veltīta mazāka vērība šai nozarei, daudzos kolhozos un padomju saimniecībās, sevišķi Jaroslavas, Pemas, Sverdlovskas, Maskavas, Ļeņingradas un dažos citos apgabalos krasi samazinājies aitu skaits, aitas gaļas, vilnas un aitažu ražošana. Dažos kolhozos un padomju saimniecībās aitkopības fermas likvidētas.

Seit, kā arī vairākos citos rajonos, daudzi vadītāji un speciālisti nepareizi domā, ka liels aramzemes īpatsvars traucē aitkopības attīstīšanu, viņi maldīgi uzskata, ka aitas audzēt var vienīgi tad, ja ir plašas dabiskās ganības.

Taču zinātnisko iestāžu pieredze un labāko saimniecību prakse pārliecinoši rāda, ka augstākāgo kultūru — kukurūzas, cukurbietes, zirņu un lopbarības pupu sējumu paplašināšana ir drošs pamats un rada vajadzīgos apstākļus aitu skaita krasi palielināšanai, aitkopības produkcijas ražošanai.

Labāko kolhozu un padomju saimniecību pieredze rāda, ka, izmantojot kukurūzu, pākšaugus un citas kultūras un pārejot uz skābarības izēdināšanu, lielais aramzemes īpatsvars, kāds ir daudzos ap-

gabalos, nav nekāds šķērslis sekmīgai aitkopības attīstīšanai. Altaja novada kolhozā «Strāna Sovetov» un padomju saimniecībā «Stepnoj», Stavropoles novada kolhozā «Ros-sija» un padomju saimniecībā «Sovetskoje runo», Voronežas apgabala Timirjazeva kolhozā un citās saimniecībās gada laikā vienai aītai sekmīgi izbaro 5 līdz 7 centnerus kukurūzas un jauktas kukurūzas un pākšaugu skābarības. Tas dod iespēju palielināt aitu skaitu. Kolhozā «Strāna Sovetov», piemēram, ir vairāk nekā 10.000 aitu. Šā gada beigās kolhozā uz vienu hektāru aramzemes būs viena aīta.

Par lielu rezervi gaļas, piena un citu produktu ražošanas palielināšanā jāskatās lopkopības attīstīšanai neskarto zemju rajonu padomju saimniecībās un kolhozos. Pirmajā laikā neskarto zemju saimniecībām galvenais uzdevums bija uzplēst zemi un dot valstij lētu labību. Taču tagad neskarto zemju rajonos nedrīkst aprobežoties tikai ar graudsaimniecību. Līdzās labības ražošanas palielināšanai tur iespējams strauji attīstīt lopkopību. Saimniecības vienpusīga attīstība var nopietni kaitēt ražošanai un valsts nevarēs saņemt ļoti daudz lopkopības produktu. Tur ir iespējas ražot daudz liellopu gaļas, cūkgaļas, aitas un putnu gaļas.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome uzskata par nenormālu un nepieļaujamu tādu stāvokli, ka Jauno zemju novada padomju saimniecībās un kolhozos gaļas un piena ražošana 1961. gadā salīdzināmā ar 1955. gadu palielinājusies tikai par 11 procentiem, bet salīdzināmā ar 1960. gadu pat samazinājusies. Šā novada padomju saimniecībās un kolhozos aitu skaits pagājušajā gadā samazinājies par 49 tūkstošiem. No 642 padomju saimniecībām 113 saimniecībās nav aitu.

Taču labākās saimniecības līdzās citiem lapiem sekmīgi audzē aitas un no šīs nozares iegūst lielus ienākumus. Padomju saimniecībā «Samarskij», kas noorganizēta 1954. gadā, ir apmēram 40.000 hektāru aramzemes. Šā gada sākumā tur bija vairāk nekā 20.000 aitu. 1961. gadā aitkopība šajā padomju saimniecībā devusi 50.000 rubļu peļņas.

Katrā saimniecībā rūpīgi jāapsver, ar kādu lopbarību un kādām tās devām attiecīgajā joslā iespējams iegūt vislielāko liellopu, cūku, aitu un putnu gaļu. Ekonomiski pamatotām barības devām lopkopībā jāskatās par ābeci. Pirmizrādīto praksi un pieredzi, ko uzkrājuši mūsu zinātniskās pētniecības institūti, izmēģinājumu stacijas un atbalsta paraugsaimniecības dažādās mūsu zemes joslās, rāda ceļu, kur jāiet kolhoziem un padomju saimniecībām. Strauji palielināt gaļas ražošanu un pazemināt tās pašizmaksu iespējams, barības devās maksimāli izmantojot kukurūzu, cukurbietes un pākšaugu kultūras.

Ukrainas PSR meža stepes un mežaines joslā, piemēram, intensīvi audzējoši un pēc tam nobarojot cūkas (no 4 līdz 7—8 mēnešiem), labi rezultāti gūti, barības devās galvenokārt izmantojot cukurbietes un ieskābētas kukurūzas vāļītes, burkānus un pākšaugu kultūru zaļo masu. Poltavas apgabala Horolas rajona kolhozā «Zarja komunizma» 1961. gadā nobaroja 6.713 cūku. Vidējais svara pieaugums diennaktī visā nobarošanas laikā bija 460 gramu, bet svara pieauguma centnera pašizmaksa tur sastādīja 48 rubļus 20 kapeikas. Cūku nobarošanai plaši izmanto kombinētu skābarību, kurā ietilpst 60 procenti kukurūzas piengatavības un dzeltengatavības stadijā, 25 līdz 30 procenti cukurbietes un līdz 10 procentiem pākšaugu zaļās masas.

UPSR meža stepes un mežaines lopkopības zinātniskās pētniecības institūta, izēdinot cūkām barību, kurā ir 43 procenti cukurbietes (pēc barības vērtības) čūkas diennaktis

vidējais svara pieaugums bija 540 gramu un kilogramam svara pieauguma izlietoja 4,4 barības vienības. Svara pieauguma centnera pašizmaksa bija apmēram 42 rubļi.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome aicina kolhozu un padomju saimniecību vadītājus, zinātniekus, speciālistus un ražošanas pārvalžu darbiniekus katrā saimniecībā izstrādāt zinātniski pamatotas un ekonomiski izdevīgas lopu nobarošanas normas, kas dotu iespēju iegūt vairāk produkcijas ar mazāku pašizmaksu.

Kolhoziem un padomju saimniecībām vispirms jāiepazīstas ar to saimniecību pieredzi, kurās lopkopība organizēta rentabli un augstā līmenī un kuras ik gadu palielina gaļas un piena ražošanu. Labi jāzina, no kā veidojas liellopu un aitu gaļas, cūkgaļas, piena un putnu gaļas centnera, kā arī olu pašizmaksa.

Līdzās padomju saimniecību direktoriem, kolhozu priekšsēdētājiem un speciālistiem šajos jautājumos jāiedziļinās un par progresīvo lopkopības metožu ieviešanu jāatbild arī ražošanas pārvaldēm. Tām jāiepazīstas ar apgabala un republikas labāko saimniecību pieredzi un, balstoties uz labāko kolhozu un padomju saimniecību pieredzi, jāiemāca katram darbiniekam, jāiemāca kolhozu un padomju saimniecību vadītājiem progresīvākās ražošanas organizācijas metodes, nevis jārikoļas uz labu laimi. Labāko kolhozu un padomju saimniecību labākajiem rādītājiem jāskatās par pamatu, uz kura jābalstās visiem pārējiem.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome griežas pie zinātniekiem, kas strādā lauksaimniecībā. Jūsu pienākums, biedri zinātnieki, ir kopā ar visiem lauku darbaļaudīm neatlaidīgi cīnīties, lai tiktu atrisinātas gaļas un piena ražošanas palielināšanas uzdevums, izstrādāt un ieteikt kolhoziem zinātniskus saimniekošanas pamatus, radīt jaunas augu un dzīvnieku šķirnes, konstruēt jaunās mašīnas, pilnveidot lauksaimnieciskās ražošanas agrotehniku un tehnoloģiju, darīt visu iespējamo, lai kolhozos un padomju saimniecībās celtos darba ražīgums. Zinātniekiem savi sasniegumi ne tikai jāieteic, bet arī neatlaidīgi jāievieš ražošanā. Sai nolūkā zinātniekiem jānodibina ciešas saites ar kolhoziem un padomju saimniecībām. Tirumi un fermas — labākā zinātnieku laboratorija.

Tagad, kad mēs esam uzkrājuši bagātīgu pieredzi visās lauksaimniecības nozarēs, ļoti svarīgu nozīmi iegūst labāko darba paņēmieni un paraugu ieviešana kolhozu un padomju saimniecību ražošanā.

Šajā virzienā jāizvērs plašs organizatorisks darbs. PSRS Lauksaimniecības ministrijai labāk jāvada zinātniskās pētniecības institūti un izmēģinājumu stacijas, jāzina, pie kādiem jautājumiem strādā zinātnieki, vērtīgākie atklājumi un sasniegumi jāieteic ražošanas pārvaldēm, lai tie tiktu ieviesti kolhozos un padomju saimniecībās.

Ražošanas pārvaldēm pēc šādu ieteikumu saņemšanas tie noteikti jāievieš kolhozu un padomju saimniecību praksē. Turklāt galvenais ir izraudzīt cilvēkus, apmācīt viņus, izmantojot labākos paraugus, un organizatoriski palīdzēt viņiem ieviest jauno.

Mums ir daudz lielisku mehānizatoru, kas prasīgi izmanto tehniku, uzlabo mašīnas un ražošanas tehnoloģiju, pašķir ceļu uz visaugstāko darba ražīgumu. Ražošanas pārvalžu un Lauksaimniecības tehnikas apvienības orgānu uzdevums ir apkopot un ieviest viņu pieredzi.

Lauksaimniecības tehnikas vadītāju pienākums ir sistemātiski izstrādāt ražošanas pārvaldēm ieteikumus par mašīnu un mehānismu pielietošanu lauksaimnieciskajā ra-

žošanā, labāku tehnikas izmantošanu.

Partijas organizācijām un ražošanas pārvaldēm pastāvīgi jākontrolē zinātnes sasniegumu un pirmizrādnieku darba metožu ieviešana ražošanā.

Liels darbs kolhozos un padomju saimniecībās jāveic fermu būvē un mehanizācijā. Lietderīgi jāizmanto vasara, jo tā ir labvēlīga ēku būvē un lopkopības darbietilpīgo procesu mehanizācijas izvēšanai.

Dārgie biedri!

Padomju cilvēki labi zina, cik milzīgu darbu partija veic lauksaimniecības kāpināšanā, un augstu novērtē to. Mūsu tauta saprot, ar kādu neatlaidību labākie lauku darbaļaudis cinās par labības, kokvilnas, cukurbietes, gaļas, piena un citu produktu ražošanas palielināšanu. Taču ar to, kas paveikts lauksaimniecībā, vēl ne tuvu nepietiek. Vajadzīgas kolhoznieku un kolhoznieču, padomju saimniecību strādnieku un strādnieču, kolhozu priekšsēdētāju un padomju saimniecību direktoru, speciālistu un ražošanas pārvalžu darbinieku tālākas varoņnīgas pūles, lai šīs laikā paceltu lauksaimniecības produktu ražošanu tādā līmenī, kādu prasa mūsu zemes pašreizējā attīstība.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome aicina partijas organizācijas plaši izvērst organizatorisko darbu, lai panāktu gaļas, piena un citu lopkopības produktu ražošanas palielināšanu. Kad, piedaloties kolhozniekiem un padomju saimniecību strādniekiem, speciālistiem un zinātniekiem, katrā kolhozā un padomju saimniecībā būs izstrādāti pasākumi gaļas un piena ražošanas palielināšanai, tie jāapspriež partijas un komjaunatnes sapulcēs, kolhoznieku un padomju saimniecību strādnieku kopsapulcēs.

Pēc tam kolhozu un padomju saimniecību paredzētos pasākumus ir lietderīgi izskatīt un apstiprināt kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvalžu padomēs. Dzīlī pārdomātiem un pamatotiem pasākumiem, kas vērsti uz lopbarības ražošanas palielināšanu, darbietilpīgo procesu mehanizāciju lopkopībā un gaļas un piena ražošanas palielināšanu uz šā pamata, jāskatās par galveno kolhozu un padomju saimniecību saimnieciskajā darbā, kolhoznieku un padomju saimniecību strādnieku sacensībā. Šo pasākumu realizēšanai būs izšķiroša nozīme kolhozu un padomju saimniecību, to vadītāju un speciālistu darbības rezultātu vērtējumā.

Dārgie biedri, komunisti un komjaunieši, visi lauksaimniecības darbaļaudis! PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome griežas pie jums lauksaimniecības gada visatbildīgākajā periodā. Vairākos mūsu zemes rajonos jau pilnā sparā rit ražas novākšana un labības sagāde. Lielu piepūli prasa arī citi lauksaimniecības darbi. Šajos apstākļos ir vēl jo svarīgāk neizlaist no rokām lopkopības vadīšanas stūri, atcerēties, ka gaļas un piena ražošanas palielināšana, tāpat kā labības ražošanas kāpināšana, ir vissvarīgākais komunisma celtniecības iecirknis. Tāpēc jau tagad jādā domā par labu sagatavošanos lopu izmitināšanai ziemā, jāsadā vairāk lopbarības, jārada plašāka bāze lopkopības attīstībai 1963. gadā.

Pilnīgi apzinoties savu atbildību partijas un tautas priekšā, lauksaimniecības darbaļaudīm ar pašizliedzīgu darbu jāpanāk tāds lopkopības produktu ražošanas pieaugums, kas dotu iespēju pilnīgi apmierināt iedzīvotāju vajadzības pēc gaļas un piena. Veikdami šo uzdevumu, kolhoznieki un padomju saimniecību darbinieki dos lielu ieguldījumu komunisma celtniecībā.

Darbalaudis RAKSTA redakcijai

Daudzi rajona skolēni vasarā atpūšas republikas un Vissavienības mēroga pionieru nometnēs, izbrauc ekskursijās uz mūsu Dzimtenes skaistākajām pilsētām un vietām. Lūk, par to stāsta dažas vēstules redakcijai.

«MĒS, PIONIERI NO LATVIJAS, ESAM PIONIERU NOMETNĒS «ARTEKS» «JŪRAS» VIENBĀ. MŪSU VIENBĀ IR 12 PULCIŅI. LAIKU PAVADĀM ĻŌTI INTERESANTI, PALIDZAM CELTĒNIEM «PIEKRASTES» NOMETNĒS CELSANĀ. PAŠI KOPJAM TĒLPAS, DEŽOREJAM ĒDNICĀ...» raksta Daudzses astoņgadīgās skolas pioniere M. Keisele. Uz zinām, ka bērni devušies pārgājienā uz Krīmas augstāko kalnu Roman-Košu; labākie pulciņi brauc uz Sevastopoli. Nobeigumā M. Keisele «Arteka» pionieru vārdā sūta kvēlu sveicienu visiem mūsu rajona skolu jauniešiem leņiniešiem.

Bet otra vēstule ir no Jēkabpils 2. vidusskolas skolnieces G. Bindešes. Viņa raksta par to, ka 9. klāšu skolēni bijuši ekskursijā uz vienu no skaistākajām Padomju Savienības pilsētām — Leningradu. Ermitāža, Petropavlovskas cietoksnis, lielā krievu dzejnieka A. Puškina pēdējais dzīvoklis un citas vietas bija ekskursantu maršrūtā.

Neretas ciemata lauksaimniecības arteļa «Draudzība» kultūras darba organizators R. Bruners raksta par savām pārdomām pēc kultūras darbinieku semināra. «APBRĪNOJAMA IR DAŽU KULTŪRAS DARBINIEKU PASIVĪTĀTE DARBA PIEREDZES APMAINĀ UN DEBĀTĒS. SEVIŠKI TĀS SAKĀMS PAR TAUTAS NAMU UN KLUBU VADĪTĀJIEM. NEKĀDI NAV SAPROTAMS, KĀ VIŅI VAR TIK VIENALDZĪGI IZTURĒTIES PRET SAVU DARBU UN NEGRIEB DALĪTIES AR SAVIEM KOLĒGIEM NE PANĀKUMOS, NE TRŪKUMOS...» Semināri, kas notiek 6—7 reizes gadā, var kļūt par labu skolu, bet slikti, ka uz tiem ierodas ne visi klubu vadītāji, kolhozu kultūras darba organizatori. Vai šim apstāklim nevajadzētu vairāk vērības piegriezt ciemu padomēm, to izpildkomitejām?

STARPTAUTISKAIS APSKATS

NOSTIPRINĀS SOCIĀLISTISKO ZEMJU SADARBĪBU

Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomes (SEPP) valstu komunistisko un strādnieku partiju pārstāvju apspriedē, kas nesen notika Maskavā, ir svarīgs posms sociālistisko zemju attīstībā un izcilis notikums starptautiskajā dzīvē. Apšpriedes dalībnieki, atzīmēti publicētajā komunikē, vispusīgi aplūkoja Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomes valstu ekonomisko sakaru stāvokli un izskatīja jautājumus, kas saistīti ar to ekonomiskās sadarbības tālāku paplašināšanu un nostiprināšanu.

Savstarpējās ekonomiskās palīdzības organizāciju nodibināja 1949. gadā. Tajā ietilpst Eiropas sociālistiskās valstis. (Nesen notikušajā apspriedē par Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomes locekli uzņēma Mongolijas Tautas Republiku).

Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomes darbība ir spilgta sociālistisko zemju brālīgas sadarbības izpausme. «Mēs ceļam komunistu nevis katrs par sevi», teica N. Hruščovs, «bet gan sociālistisko zemju brālīgajā saimē».

Ejot roku rokā pa visprogresīvākās sabiedrības izveidošanas ceļu, sociālistiskās sadarbības zemes ir guvušas izcilus panākumus. Tās stabili ieņem pirmo vietu savas ekonomikas attīstības tempu ziņā, pārspēj kapitalistiskās zemes vairākos ļoti svarīgos pasaules zinātnes un tehnikas progresā rādītājos. Četros gados, no 1958. līdz 1961. gadam, rūpniecības attīstības vidējais gada tempi sociālistiskajās zemēs bija apmēram 13 procenti, tie

Vēstules autors ierosina, ka tautas namu un mākslinieciskās daļas vadītājiem jāraugās tālāk par savu sētu un jāpalīdz arī kolhozu kultorgiem.

Sašutuma pilna ir Viesītes skolu jauniešu komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāres I. Virbales vēstule... «LAUKTEHNIKAS RAJONĀ NODALĀS KLUBĀ VAR VIENMĒR JUSTIES «KĀ MĀJĀS», JO TUR DRIKST MEST PAPIROSU GALUS UZ GRIDAS, SPLAUT. TE JĀPIEBILST, KĀ VAINĪGAIS VIENMĒR IR APMEKLĒTĀJU «LABAIS GARASTĀVOKLIS», KAS BIEŽI VIEN NOVED LIDZ TĀDAI VĀRDU APMAINĀI, KAS VAR PĀRAUGT DŪRU LAISĀNĀ DARBĀ». Autore raksta, ja pirms deļām ir koncerts, tad nepacietīgie deju gaidītāji savu piekrišanu izsaka ar skaļu sarunāšanos un svilpošanu. Un pašas dejas... Mūzikai skano, sākas tāda kratīšanās un kāju dauzīšana, ka atliek tikai parāstīt plecus un padomāt: kur gan tu esi iemaldījies? Interesanti, vai, aizējot no šādiem vakariem, jaunieši ir atpūtušies, guvuši ko labu savai attīstībai? Droši vien nē. Rodas pamatots jautājums, kāpēc te nejt kārtības sargu noteicošo vārdu, kāpēc kultūras darbinieki neorganizē interesantus, saturīgus vakarus?

Mūsu laikraksta 29. maija numurā rakstā «Mazas problēmas» un nodaļā «No redakcijas pasta somas» bija rakstīts par Jēkabpils patērētāju biedrības 19. veikala nepievilcīgo apkārtni un vairāku saldējuma kiosku nožēlojamo izskatu.

Rajona patērētāju biedrību savie-

Vairāki lauku ļaudis no Viesītes redakcijai rakstīja par dažām nebūšanām Viesītes pilsētas kolhozu tirgū: nav īsti zināms, cik to atver un slēdz ciet, laukumā nenoplauj zāli utt.

Viesītes pilsētas padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs b. Timohins mums atbild, ka FAKTI AT-

Apgūsim mežkopības specialitāti

KAS VELAS KĻOT MEŽKOPIS, LAI IESTĀJAS RANKAS MEŽA SKOLĀ JEB 29. ARODSKOLĀ. Tā izsludina jaunu audzēkņu uzņemšanu 1962./63. mācību gadam.

Skola gatavo iecirkņu mežsaimniecības meistarus — tehniķus un mežkopjus.

Uzņem personas ar izglītību ne zemāku par 7 klāsmē no 16 gadiem un vecākas. Mācību ilgums 2 gadi. Pieteikumi iesūtāmi pa pastu vai iesniedzami personīgi līdz 20. augustam, pievienojot šādus dokumentus: izglītības apliecību, dzimšanas apliecību, autobiogrāfiju, 2 fotokartītas, izziņu par veselības stāvokli (forma Nr. 286), dzīves vietas izziņu, raksturojumu no skolas vai darba vietas, bet mežkopju nodaļā — kolhoza komandējumu.

Uzņemšanas komisija darbosies skolā no 20.—23. augustam. Audzēkņi atrodas valsts apgādībā. Ir kopmītnes un kopsalds. Mācību sākums mežsaimniecības meistariem 1. septembrī, bet mežkopjiem — 1. novembrī.

Skolas adrese: Gulbenes rajonā, p. n. Ranka, tālr. Ranka 35 un 7.

MUMS ATBILD

nības valdes priekšsēdētājs b. Lūciņš redakcijai atbild, ka pie minētā veikala ierīkoti sētiņa, atvesta melnzeme un iesēta zāle. Šeit vairs nepārdod degvīnu izstrādājumus. Saldējuma pārdošanai izgatavots viens jauna tipa kiosks. Turpmāk visus saldējuma kioskus nomainīs ar jauniem.

BILST PATIESĪBAI. KOLHOZU TIRGUS KASIEREI Z. BREMZEI DOTS RĪKOJUMS NOTEIKT SĀDU DARBA LAIKU TIRGŮ: Ceturtdienās un svētdienās NO PULKSTEN 7 LIDZ 11, TĀPAT APPLAUT ZĀLI TIRGUS TERITORIJĀ.

tas rūpniecības iekārtu; Ungārijā, kur ir lieli boksītu krājumi, ražo alumīnija rūpniecības iekārtu; VDR, Polijā un Čehoslovākijā, kam ir lieli ogļu krājumi, — mašīnas ogļrūpniecības vajadzībām utt. Lai Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomes valstis varētu vēl racionālāk izmantot savas ekonomiskās iespējas, apspriedē tām ieteica, kur tas nepieciešams, dibināt kopīgus uzņēmumus, zinātniskās pētniecības iestādes utt.

Tautas saimniecības plānu koordinēšana, saprātīga darba dalīšana, kas SEPP valstīm dod iespēju uz savstarpēji izdevīgu līgumu pamata sapemt tām vajadzīgās preces, nodrošina katras zemes un visas sociālistiskās sistēmas strauju attīstību. Sociālistisko zemju panākumi, kā atzīmēts apspriedes komunikē, demonstrē sociālisma pārākumu par kapitālismu, rada vislabvēlīgākos apstākļus revolucionārajai un nacionālās atbrīvošanās kustībai, miera nostiprināšanai visā pasaulē.

LIELA LAOSAS MIERU MĪLOŠO SPĒKU UZVARA

Telegrāfs no tālās Laosas atnesis vēsti, ka tur nodibināta koalīcijas valdība ar princi Suvannu Fumu priekšgalā. Valdība sastādīta no triju Laosas galveno politisko spēku pārstāvjiem. Tajā pārstāvētas Suvannas Fumas neitralistiskā grupa, patriotiskā organizācija Neo Lao Hak Sat un Buna Uma grupējums. No 19 valdības locekļiem 11 ir Suvannas Fumas un Neo Lao Hak Sat piekritēji. Nacionālās vienības valdības sastādīšana Laosā, norādīts N. Hruščova telegrammā principim Suvannam Fumam, ir svarīgs solis ceļā uz Laosas problēmas mierīgu noregulēšanu uz Laosas neitralitātes un neatkarības no-

Tā nav tikai personīgā lieta

Stipra, veselīga ģimene — tā ir ne tikai valsts, sabiedrības balsts, bet arī tās nākotne. Kur gan citur, ja ne draudzīgā, labā ģimenē aug arī krietni rītdienas cilvēki, kuri dzīvos komunismā. Tāpēc jo vairāk mēs nevaram samierināties ar gadījumiem, kad vecāku — tēva vai mātes despotisma, nevērības dēļ tiek kropļota jaunās paaudzes bērība. Diezgan neticams, liksies fakts par bērnu atteikšanos no tēva vai mātes, kas audzinājuši viņus. Un tomēr ar līdzīgiem gadījumiem iznāk sastapties.

Rajona milicijas nodaļā man rokās nesen nonāca materiāls par diezgan retu ģimenes lietu, proti, Daudzses ciema iedzīvotāju Ivanu Ļebedevu. Pavirši izlasot šīs nedaudzās aprakstītās lapiņas, rodas jautājums: kādi apstākļi spieda A. Krauzi griezties pie milicijas darbiniekiem ar lūgumu kaut ko darīt attiecībā uz viņas vīru Ļebedevu?

Varbūt cēlonis ir nepārdomāta rīcība, ko radījis akls naids, nepamatota greizsirdība un kas pamudinājis triju bērnu māti spert šādu soli? Sākas pārrunas. Un arvien vairāk atklājas cilvēka tumšā dzīve, viņa despotisms, kas vēl līdz šim, diemžēl, nebija sastapis pretsparu no sabiedrības puses, nav sodīts ar visu padomju likuma bardzību.

... 1948. gadā I. Ļebedevs sāka dzīvot kopā ar A. Krauzi, savu laulību neregistrējis. Radās ģimene — divi dēli, meita. Viss, likās, varēja iet normālās slīdēs, bet saskaņas, draudzības trūka. Pat vēl vairāk — visus šos ilgos gadus Ļebedevs nezināja, kas ir ista satība, bērni cieta no despotā tēva, sieva — no vīra. Lielāks vaininieks bija alkohols, kas iepatikās Ivanam Ļebedevam tā, ka viņš ļoti bieži mājās nāca piedzēries. Un tad viņš sāka sievu. Drīz vien tā bija parasta, sistemātiska parādība. Kas tādās reizēs bija pie rokas, ar to arī sāka — koku, akmeni, pat uzbruka ar nazi un cirvi... Lāsti un miesas sodi sāka pāriet arī uz Krauzes vecākiem un bērniem. Nereti sievai un mazajiem vajadzēja pārnākt pie kaimiņiem. Vienreiz tēvs — Ļebedevs, kad viņa prātu atkal bija aptuņojis degvīns, me-

tot ar nazi sievai, kļūdījās, un asmenis iedūrās meitiņas galvā. Vienas asarās pīsteigušos mātī viņš atkal sāka nežēlīgi sist. Ivans Ļebedevs, kuru tiešām negribas saukt tēva vārdā, kropļoja savu ģimeni ne tikai fiziski, bet arī morāli. Vecākajam dēlam viņš aizliedza nēsāt pionieru kaklautu, paskaidrodams, ka, lūk, pēkšņi varot sākties karš, un zēna kaklauts tad varot būt par traucējumu, nelaimas cēloni viņiem visiem...

Lai cik patiesi ir aprakstītie fakti, Ļebedevs to visu kategoriski noliedza. Sākumā viņš paziņoja: «Viss tas ir meli, neesmu nevienu sītiis un nevienam ne piepērādījis! Kā redzams, šis cilvēks nedomā pat atzīties savā negēlīgajā rīcībā, bet atklāti ar cinismu runā par to, ka viņš neesot vainīgs. Vai tie nav despotā smieklī par pārejo ģimenes locekļu sāpēm? Un nav brīnums, ko Ļebedevs domāja, ka ģimenes lietās nevienam nav tiesību iejaukties, ka tā viņa personīgā lieta. Viņa morāle sveša un nežēlīga: «Es pats esmu saimnieks, ko gribu, to daru!» Kad Ļebedevu iepazīstināja ar liecinieku — skolotāju, kaimiņu, bērnu un citu liecībām, viņam pat tad trūka virišķības atzīt savu vainu, ar citādām acīm paskatīties uz dzīvi, lai varbūt turpmāk izmainītu tās veidu. Viņam liekas neticami, ka dēls varēja pateikt: «Mums bez tēva labāk dzīvot, lai viņš pie mums vairs nē atgriežas...» Jā, ne jau sīkas kildas, nieka gadījuma dēļ bērns teiks tādus vārdus par tēvu!

Zinādams, ka viņam nāksies tomēr atbildēt tiesas priekšā, Ļebedevs domā nevis par ģimeni, kas tagad palikusi bez apgādnieka, bet gan par to, kā sadalīt mantu. Viņš apraksta papirus ar ģimenes, viņa personiskās mantas uzskaiti, nobažījies, lai kāds nieciņš nepazustu... Nu ko, likums ņēmis aizsardzībā viņa personisko mantu. Protams, arī ģimeni, lai aizsargātu to no jebkura mēģinājuma iedragāt tās intereses un mieru.

Visai šai lietai varētu pielikt punktu. Skaidrs, ka Ļebedevs saņemams pelnīto sodu. Tomēr ikkatrai medaļai, kā saka, ir divas puses. Tā arī šoreiz. Iespējams, ka tiesai nevajadzētu izskatīt šādas ģimenes lietas, ja Daudzses ciema darbaļaudis, sabiedrība savlaicīgi būtu devusi pretsparu šādām izdarībām. Par to, ka ģimenē no skandāli, Ļebedevs sit sievu un bērnus, zināja ļoti daudzi: kolhoza «Uzvara» priekšsēdētājs b. Giedris, ciema izpildkomiteja, skola. Runāja par to visur, bet praktiski neko nedarīja. Tādiem faktiem nedrīkst pagriezt muguru! Ģimene jau sen pie mums nav tikai personīgā lieta, jo cīņā par cilvēku jāiziet visiem. Mierīgi noskatīties, kā kropļo mūsu nākotni — bērnu dzīvi, viņu dvēseli, nedrīkst nevienam.

A. ILJINIHS,
rajona milicijas nodaļas izmeklētājs

Redaktora v. Z. TILTIŅA

Ausma Kārļa m. Podgaiska, dzim. 1929. g., dzīvo Jēkabpils rajonā, Neretā, Gagarina ielā 12, ierosinājis laulības šķiršanu pret Vladislavu Kazimira d. Podgaiski, dzim. 1926. g., dzīvo Omskā 29, Grodzenskā ielā 6, dzīv. 7.

Lietu izskatīs Omskas pilsētas tautas tiesa.

Jānis Jāzeps d. Minkevičs, dzīvo Nerekas ciematā, Gagarina ielā 12, ierosinājis laulības šķiršanu pret Mariju Jāņa m. Minkeviču, dzīvo Kalna ciema «Upes-Priekulānos».

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūt: redakcijai — 2342, redakcijas lietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилсского территориально-производственного колхозно-совхозного управления.